

Υπόθεση C-435/22 PPU

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία κατάθεσης:

1 Ιουλίου 2022

Αιτούν δικαστήριο:

Oberlandesgericht München (Γερμανία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

21 Ιουνίου 2022

Διάδικοι:

Generalstaatsanwaltschaft München

HF

Αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης

Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν – Ιντερπόλ – Ερυθρά αγγελία – Σύλληψη υπηκόου τρίτης χώρας σε κράτος μέλος επί τη βάσει ερυθράς αγγελίας – Αίτηση έκδοσης από την τρίτη χώρα που ζήτησε την ερυθρά αγγελία – Υφιστάμενη καταδίκη για τις επίμαχες πράξεις σε άλλο κράτος μέλος – Ne bis in idem – Συνθήκη έκδοσης μεταξύ του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιήθηκε η σύλληψη και της τρίτης χώρας που υπέβαλε την αίτηση έκδοσης

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, άρθρο 267, πρώτο εδάφιο

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 54 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα

κοινά σύνορα, η οποία υπεγράφη στο Σένγκεν, στις 19 Ιουνίου 1990 (στο εξής: ΣΕΣΣ), σε συνδυασμό με το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι οι εν λόγω νομικές διατάξεις αποκλείουν την έκδοση από τις αρχές κράτους συμβαλλόμενου στην εν λόγω σύμβαση και κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπηκόου τρίτης χώρας που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 20 ΣΛΕΕ, προς τρίτη χώρα, εάν το θιγόμενο πρόσωπο έχει ήδη καταδικασθεί αμετάκλητα από άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις ίδιες πράξεις που αφορά η αίτηση έκδοσης και η απόφαση αυτή έχει εκτελεσθεί, η δε απόφαση μη έκδοσης του προσώπου αυτού στην τρίτη χώρα θα ήταν δυνατή μόνο κατά παράβαση υφιστάμενης διμερούς συνθήκης έκδοσης με την εν λόγω τρίτη χώρα;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρο 54 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985 (στο εξής: ΣΕΣΣ)

Άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης)

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Auslieferungsvertrag zwischen der Bundesrepublik Deutschland und den Vereinigten Staaten von Amerika (συνθήκη έκδοσης μεταξύ της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής) της 20ής Ιουνίου 1978 (στο εξής: συνθήκη έκδοσης Γερμανίας-Η.Π.Α.) σε συνδυασμό με τη Zusatzvertrag (συμπληρωματική συνθήκη) της 21ης Οκτωβρίου 1986 (στο εξής: συμπληρωματική συνθήκη) και τη Zweiter Zusatzvertrag (δεύτερη συμπληρωματική συνθήκη) της 18ης Απριλίου 2006 (στο εξής: δεύτερη συμπληρωματική συνθήκη)

Το άρθρο 8 της συνθήκης έκδοσης Γερμανίας-Η.Π.Α. έχει ως εξής:

«Η έκδοση δεν επιτρέπεται εάν το διωκόμενο πρόσωπο έχει ήδη αθωωθεί ή καταδικασθεί αμετάκλητα από τις αρμόδιες αρχές του κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση για το αδίκημα σχετικά με το οποίο ζητείται η έκδοση.»

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της κύριας δίκης

- 1 Ο HF συνελήφθη προσωρινά στη Γερμανία στις 20 Ιανουαρίου 2022 και έκτοτε βρίσκεται υπό κράτηση. Η σύλληψη αυτή έλαβε χώρα επί τη βάση ερυθράς αγγελίας που εκδόθηκε από την Ιντερπόλ και ζητήθηκε από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής επειδή ο HF φέρεται να διέπραξε κατά το διάστημα από τον Σεπτέμβριο του 2008 έως τον Δεκέμβριο του 2013 διάφορα αδικήματα (συνωμοσία για συμμετοχή σε διεφθαρμένους οργανισμούς ευρισκόμενους υπό

εγκληματική επιρροή και συνωμοσία για διάπραξη τραπεζικής απάτης και απάτης μέσω τηλεπικοινωνιών σύμφωνα με τον τίτλο 18 του U. S. Code (Κώδικα των Ηνωμένων Πολιτειών), άρθρο 1962 [d] και τον τίτλο 18, του U. S. Code (Κώδικα των Ηνωμένων Πολιτειών), άρθρο 1349).

- 2 Με επιστολή της 25ης Ιανουαρίου 2022, οι αρχές των Ηνωμένων Πολιτειών διαβίβασαν το ένταλμα σύλληψης που εκδόθηκε από το ομοσπονδιακό περιφερειακό δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών για την περιφέρεια της Κολούμπια στις 4 Δεκεμβρίου 2018 σε συνδυασμό με το κατηγορητήριο που εκδόθηκε από το grand jury (συμβούλιο ενόρκων) στο ομοσπονδιακό δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών για την περιφέρεια της Κολούμπια στις 4 Δεκεμβρίου 2018. Στις 17 Μαρτίου 2022, οι αρχές των Ηνωμένων Πολιτειών διαβίβασαν τα έγγραφα έκδοσης.
- 3 Κατόπιν αιτήματος του αιτούντος δικαστηρίου και της Generalstaatsanwaltschaft München (γενικής εισαγγελίας του Μονάχου, Γερμανία), οι σλοβενικές αρχές παρέσχον τις ακόλουθες πληροφορίες:

Με την απόφαση του περιφερειακού δικαστηρίου του Μάριμπορ (Σλοβενία), της 6ης Ιουλίου 2012, η οποία κατέστη αμετάκλητη στις 19 Οκτωβρίου 2012, ο HF καταδικάστηκε για το αδίκημα της «επίθεσης στο σύστημα πληροφοριών» σύμφωνα με το άρθρο 221, παράγραφος IV, σε συνδυασμό με την παράγραφο II KZ-1 του ποινικού κώδικα της Σλοβενίας, που διεπράχθη κατά το διάστημα από τον Δεκέμβριο του 2009 έως τον Ιούνιο του 2010, σε ποινή φυλάκισης 1 έτους και 3 μηνών, ενώ η επιβληθείσα ποινή αντικαταστάθηκε με 480 ώρες κοινωφελούς εργασίας. Ο HF ολοκλήρωσε την κοινωφελή εργασία έως τις 25 Ιουνίου 2015.

Με διάταξη της 23ης Σεπτεμβρίου 2020, το περιφερειακό δικαστήριο του Κοπερ (Σλοβενία) απέρριψε αίτηση έκδοσης του διωκόμενου προσώπου στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης, καθώς τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθεντο στην αίτηση έκδοσης είχαν κριθεί αμετάκλητα για το διάστημα έως τον Ιούνιο του 2010 με την απόφαση του περιφερειακού δικαστηρίου του Μάριμπορ (Σλοβενία). Όσον αφορά τα περαιτέρω πραγματικά περιστατικά που εκτίθεντο στην αίτηση έκδοσης για το διάστημα μετά τον Ιούνιο του 2010, δεν υφίσταντο υπόνοιες τέλεσης αξιόποινων πράξεων. Η απόφαση αυτή επιβεβαιώθηκε με την απόφαση του εφετείου του Κοπερ (Σλοβενία), της 8ης Οκτωβρίου 2020, και είναι αμετάκλητη.

- 4 Η αίτηση έκδοσης που απηύθυναν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής προς τις σλοβενικές αρχές και τα ποινικά αδικήματα που εκτέθηκαν σε αυτή, επί των οποίων κλήθηκαν να αποφανθούν το περιφερειακό δικαστήριο και το εφετείο του Κοπερ, καθώς και τα έγγραφα που είχε στη διάθεσή του το αιτούν δικαστήριο λόγω της αίτησης έκδοσης που απηύθυναν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής προς στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, αφορούν τις ίδιες αξιόποινες πράξεις. Επιπλέον, τα πραγματικά περιστατικά βάσει των οποίων το

περιφερειακό δικαστήριο του Μάριμπορ (Σλοβενία) εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση είναι πανομοιότυπα με τα πραγματικά περιστατικά της αίτησης έκδοσης που απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, στο μέτρο που περιγράφουν αδικήματα που διαπράχθηκαν έως τον Ιούνιο του 2010.

- 5 Ο HF είναι υπήκοος της Σερβίας και του Κοσσυφοπεδίου. Κατά τον χρόνο της σύλληψής του στη Γερμανία, διέμενε κατά δήλωσή του στη Σλοβενία και έφερε σερβικό διαβατήριο σε ισχύ, άδεια διαμονής στη Σλοβενία που εκδόθηκε στις 3 Νοεμβρίου 2017 και έληξε στις 3 Νοεμβρίου 2019, καθώς και ταυτότητα του Κοσσυφοπεδίου. Κατά το έτος 2020, η αίτησή του για την ανανέωση της άδειας διαμονής στη Σλοβενία είχε απορριφθεί από τις σλοβενικές αρχές.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 6 Από το προδικαστικό ερώτημα εξαρτάται η απόφαση επί του παραδεκτού της έκδοσης του HF στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής όσον αφορά τα αδικήματα που του αποδίδονται έως τον Ιούνιο του 2010 στο ένταλμα σύλληψης που εκδόθηκε από το ομοσπονδιακό περιφερειακό δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών για την περιφέρεια της Κολούμπια στις 4 Δεκεμβρίου 2018 σε συνδυασμό με το κατηγορητήριο που εκδόθηκε από το grand jury (συμβούλιο ενόρκων) στο ομοσπονδιακό δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών για την περιφέρεια της Κολούμπια στις 4 Δεκεμβρίου 2018.
- 7 Το ερώτημα αυτό δεν απαντήθηκε από το Δικαστήριο στην απόφαση της 12ης Μαΐου 2021, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (ερυθρά αγγελία, Ίντερπολ) (C-505/19, EU:C:2021:376), καθόσον η παρούσα διαδικασία διαφέρει ως προς τα εξής: ο HF δεν είναι πολίτης της Ένωσης και η υπόθεση δεν αφορά προσωρινή σύλληψη επί τη βάσει αγγελίας της Ίντερπόλ, αλλά επίσημη αίτηση έκδοσης που απηύθυναν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας μετά τη σύλληψη του HF στη Γερμανία επί τη βάσει ερυθράς αγγελίας της Ίντερπόλ.
- 8 Σύμφωνα με τις διμερείς συμφωνίες μεταξύ της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, η νομική κατάσταση έχει ως εξής: η έκδοση του HF διέπεται από τη συνθήκη έκδοσης Γερμανίας-Η.Π.Α. σε συνδυασμό με τη συμπληρωματική συνθήκη και τη δεύτερη συμπληρωματική συνθήκη). Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής υπέβαλαν τα απαραίτητα έγγραφα σύμφωνα με το άρθρο 14 της συνθήκης έκδοσης Γερμανίας-Η.Π.Α..
- 9 Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α, της συνθήκης έκδοσης Γερμανίας-Η.Π.Α. σε συνδυασμό με το άρθρο 1, στοιχείο α, της συμπληρωματικής συνθήκης, τα αδικήματα μπορούν να επισύρουν έκδοση, εφόσον διώκονται ποινικά σύμφωνα με το δίκαιο αμφοτέρων των κρατών. Το αξιόποινο της συμπεριφοράς που αποδίδεται στον HF σύμφωνα με το δίκαιο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής απορρέει ιδίως από τα διαβιβαζόμενα ομοσπονδιακά νομοθετήματα των Ηνωμένων Πολιτειών, ήτοι τον τίτλο 18,

άρθρα 1344, 1349 1963(a), 1962, 1349. Η συμπεριφορά που αποδίδεται στον HF διώκεται ποινικά και κατά το γερμανικό δίκαιο σύμφωνα με τα άρθρα 129, 303b, 202c, του Strafgesetzbuch (γερμανικού ποινικού κώδικα, στο εξής: StGB).

- 10 Η δυνατότητα αδικήματος να επισύρει έκδοση προκύπτει από το άρθρο 2, παράγραφος 2, της συνθήκης έκδοσης Γερμανίας-Η.Π.Α.. Τα αδικήματα τιμωρούνται κατά το δίκαιο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής με ποινή φυλάκισης 20 ή 30 ετών αντίστοιχα και κατά το γερμανικό δίκαιο με ποινή φυλάκισης από 2 έως 10 ετών.
- 11 Επίσης, δεν υφίστανται εμπόδια όσον αφορά το επιτρεπτό της έκδοσης. Συγκεκριμένα, –εάν δεν ληφθούν υπόψη τα προδικαστικά ερωτήματα– δεν συνάγεται κανένα εμπόδιο για την έκδοση σύμφωνα με το άρθρο 8 της συνθήκης έκδοσης Γερμανίας-Η.Π.Α. εκ του γεγονότος ότι ο HF έχει ήδη καταδικασθεί αμετάκλητα με την απόφαση του περιφερειακού δικαστηρίου του Μάρμπορ (Σλοβενία), της 6ης Ιουλίου 2012, για μέρος των αδικημάτων, ήτοι για τα αδικήματα που διεπράχθησαν κατά το διάστημα έως τον Ιούνιο του 2010, τα οποία αποτελούν αντικείμενο της προκειμένης αίτησης έκδοσης, ως και εκ του γεγονότος ότι η επιβληθείσα ποινή έχει ήδη εκτελεσθεί.
- 12 Σύμφωνα με τη σαφή διατύπωση, η αρχή *ne bis in idem* αποκλείει την έκδοση μόνο εάν το διωκόμενο πρόσωπο έχει καταδικασθεί αμετάκλητα από τις αρμόδιες αρχές του κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, εν προκειμένω της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.
- 13 Λόγω της ειδικής αυτής διάταξης της διεθνούς συνθήκης, δεν είναι επίσης δυνατή η ερμηνεία ότι καταλαμβάνονται και καταδικαστικές αποφάσεις σε κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπλέον, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής συμφώνησαν στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων της διμερούς συνθήκης του 1978 ότι αποφάσεις που εκδίδονται σε τρίτες χώρες δεν εμποδίζουν την έκδοση.
- 14 Η μη δυνατότητα ερμηνείας του άρθρου 8 της συνθήκης έκδοσης Γερμανίας-Η.Π.Α. προκύπτει επίσης από το γεγονός ότι στη δεύτερη συμπληρωματική συνθήκη, με την οποία προσαρμόσθηκε η διμερής συνθήκη έκδοσης Γερμανίας-Η.Π.Α. στη σύμβαση έκδοσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της 25ης Ιουνίου 2003, η οποία λειτουργεί ως συνθήκη-πλαίσιο, δεν προβλέφθηκε ειδική ρύθμιση για την επέκταση της αρχής *ne bis in idem* σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν τροποποιήθηκε το άρθρο 8 της συνθήκης έκδοσης Γερμανίας-Η.Π.Α..
- 15 Περαιτέρω, σύμφωνα με τη νομολογία του Bundesverfassungsgericht (Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου, Γερμανία), δεν υφίσταται ούτε γενικός κανόνας του εθιμικού διεθνούς δικαίου και, συνεπώς, ούτε ελάχιστο πρότυπο βάσει του διεθνούς δικαίου στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων με χαρακτήρα αναγκαστικού διεθνούς δικαίου, σύμφωνα με το οποίο η αρχή *ne bis*

in idem πρέπει να τηρείται και όσον αφορά τις καταδικαστικές αποφάσεις σε τρίτες χώρες.

- 16 Εντούτοις, δεν είναι σαφές αν το άρθρο 50 του Χάρτη σε συνδυασμό με το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ επιτάσσουν να μην επιτρέπεται η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να εκδώσει τον HF στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής όσον αφορά τα αδικήματα για τα οποία καταδικάστηκε με απόφαση του περιφερειακού δικαστηρίου του Μάριμπορ (Σλοβενία), δηλαδή όσον αφορά τις πράξεις της προκείμενης αίτησης έκδοσης που διεπράχθησαν έως και τον Ιούνιο του 2010.
- 17 Οι απαιτήσεις του άρθρου 50 του Χάρτη σε συνδυασμό με το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ πληρούνται. Οι διατάξεις αυτές δεν συνδέονται με την ιθαγένεια της Ένωσης ή την υπηκοότητα κράτους μέλους.
- 18 Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η προσωρινή σύλληψη προσώπου που αποτελεί αντικείμενο ερυθράς αγγελίας που εκδίδεται από την Ιντερπόλ κατόπιν αιτήματος τρίτης χώρας αποτελεί ποινική δίωξη κατά την έννοια του άρθρου 50 του Χάρτη σε συνδυασμό με το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ (βλ. απόφαση της 12ης Μαΐου 2021, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας [ερυθρά αγγελία, Ιντερπόλ], C-505/19, EU:C:2021:376). Ομοίως, η απόφαση επί του παραδεκτού της έκδοσης, η οποία κατά την εφαρμογή της οδηγεί στην παράδοση του διωκόμενου προσώπου στην τρίτη χώρα με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης, πρέπει να θεωρείται ως ποινική δίωξη κατά την έννοια του άρθρου 50 του Χάρτη σε συνδυασμό με το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ.
- 19 Η απόφαση επί του παραδεκτού της έκδοσης στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, υπηκόου τρίτης χώρας που έχει συλληφθεί σε κράτος μέλος αφορά επίσης την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 51 του Χάρτη. Συγκεκριμένα, αφορά σε κάθε περίπτωση τη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για την έκδοση, της 25ης Ιουνίου 2003 (EE 2003, L 181, σ. 27, στο εξής: συμφωνία έκδοσης E.E.-Η.Π.Α.). Αυτή μεταφέρθηκε στο γερμανικό δίκαιο με τη δεύτερη συμπληρωματική συνθήκη, στο πλαίσιο δε της εφαρμογής της πρέπει, κατά συνέπεια, να λαμβάνονται υπόψη τα θεμελιώδη δικαιώματα του Χάρτη.
- 20 Επιπλέον, κατά τον χρόνο της σύλληψής του, ο HF είχε το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 1, της ΣΕΣΣ σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ 2016, L 77, σ. 1), καθώς και το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (ΕΕ 2018, L 303, σ. 39), δεδομένου ότι ο ίδιος, ως Σέρβος υπήκοος,

απαλλασσόταν από την υποχρέωση θεώρησης. Και κατά την εφαρμογή του άρθρου 20 της ΣΕΣΣ σε συνδυασμό με τους προαναφερθέντες κανονισμούς πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη τα θεμελιώδη δικαιώματα του Χάρτη στο πλαίσιο της εφαρμογής του δικαίου.

- 21 Ανακύπτει το ζήτημα αν η εκπλήρωση των απαιτήσεων του άρθρου 50 του Χάρτη σε συνδυασμό με το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ συνεπάγεται το μη επιτρεπτό της έκδοσης υπηκόου τρίτης χώρας στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, οι οποίες δεν είναι ούτε συμβαλλόμενο κράτος της ΣΕΣΣ ούτε κράτος μέλος της Ένωσης.
- 22 Βεβαίως, το Δικαστήριο έκρινε με την απόφαση της 12ης Μαΐου 2021, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (ερυθρά αγγελία, Ιντερπόλ) (C-505/19, EU:C:2021:376) ότι το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ και το άρθρο 21, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό, σε έκαστη περίπτωση, με το άρθρο 50 του Χάρτη, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται στην προσωρινή κράτηση, από τις αρχές συμβαλλόμενου κράτους στη ΣΕΣΣ, προσώπου για το οποίο η Ιντερπόλ έχει εκδώσει ερυθρά αγγελία κατόπιν αιτήματος τρίτου κράτους, εκτός εάν αποδεικνύεται, με αμετάκλητη δικαστική απόφαση εκδοθείσα σε κράτος συμβαλλόμενο στη συμφωνία ή σε κράτος μέλος, ότι το εν λόγω πρόσωπο έχει ήδη δικασθεί αμετάκλητα από κράτος συμβαλλόμενο στην ίδια συμφωνία ή από κράτος μέλος αντίστοιχα, για τις ίδιες πράξεις με εκείνες στις οποίες στηρίζεται η ερυθρά αγγελία (βλ. σκέψη 122).
- 23 Ωστόσο, στο σκεπτικό της απόφασής του, το Δικαστήριο αναφέρθηκε σε κάθε περίπτωση στο δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας κατά την έννοια του άρθρου 21 ΣΛΕΕ, του προσώπου που σε εκείνη τη διαδικασία θιγόταν από την ερυθρά αγγελία, ήτοι ενός Γερμανού υπηκόου. Ως Σέρβος υπήκοος, ο HF δεν απολαμβάνει το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι δεν είναι πολίτης της Ένωσης.
- 24 Από την άλλη πλευρά, είχε το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας σύμφωνα με το άρθρο 20 της ΣΕΣΣ. Πρέπει, επομένως, να εξετασθεί παρεμπιπτόντως αν οι αρχές που διατύπωσε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην απόφαση της 12ης Μαΐου 2021, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (ερυθρά αγγελία, Ιντερπόλ) (C-505/19, EU:C:2021:376), όσον αφορά το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας κατά την έννοια του άρθρου 21 ΣΛΕΕ, ισχύουν και ως προς το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 1, της ΣΕΣΣ.
- 25 Περαιτέρω, αντικείμενο της προαναφερθείσας απόφασης ήταν αίτηση προσωρινής σύλληψης επί τη βάσει ερυθράς αγγελίας της Ιντερπόλ. Στην προκείμενη περίπτωση πρόκειται, αντιθέτως, για επίσημη αίτηση έκδοσης που υποβλήθηκε μετά τη σύλληψη του θιγόμενου προσώπου σε κράτος μέλος επί τη βάσει ερυθράς αγγελίας της Ιντερπόλ.
- 26 Κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ σε συνδυασμό με το άρθρο 50

του Χάρτη, βάσει των προκειμένων πραγματικών περιστατικών, δεν αποκλείουν την έκδοση του ΗF στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, δεδομένου ότι πρέπει να τηρηθεί η υποχρέωση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας βάσει του διεθνούς δικαίου έναντι των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής να εκδώσει το διωκόμενο πρόσωπο.

- 27 Βεβαίως, το άρθρο 351, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ δεν εφαρμόζεται άμεσα, δεδομένου ότι η συνθήκη έκδοσης Γερμανίας-Η.Π.Α. τέθηκε σε ισχύ μόλις στις 30 Ιουλίου 1980 σύμφωνα με το άρθρο 34, παράγραφος 2, της συνθήκης έκδοσης Γερμανίας-Η.Π.Α. και, κατά συνέπεια, συνήφθη μεταξύ της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής μετά την 1η Ιανουαρίου 1958.
- 28 Από την άλλη πλευρά, το αιτούν δικαστήριο συντάσσεται με την άποψη που διατυπώνεται στη νομική θεωρία ότι το άρθρο 351, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ εφαρμόζεται επί συμφωνιών οι οποίες, μολονότι συνήφθησαν από κράτος μέλος μετά την 1η Ιανουαρίου 1958, αφορούν αντικείμενο για το οποίο η Ένωση απέκτησε αρμοδιότητα μόνο μεταγενέστερα μέσω της αύξησης των αρμοδιοτήτων, η δε μετάθεση των αρμοδιοτήτων δεν μπορούσε να προβλεφθεί, κατ' αντικειμενική κρίση, από το κράτος μέλος κατά τη σύναψη της συμφωνίας. Απ' ό,τι φαίνεται, το Δικαστήριο δεν έχει ακόμη αποφανθεί επί του εν λόγω ζητήματος.
- 29 Η συμφωνία Σένγκεν τέθηκε σε ισχύ στις 14 Ιουνίου 1985 και η ΣΕΣΣ στις 19 Σεπτεμβρίου 1990, επομένως, πολύ αργότερα από τις 30 Ιουλίου 1980. Η συμφωνία Σένγκεν ενσωματώθηκε στην έννομη τάξη της Ένωσης με τη συνθήκη του Άμστερνταμ το 1997 και, συνεπώς, επίσης μετά τις 30 Ιουλίου 1980. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ωστόσο, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν μπορούσε να προβλέψει το 1978 και το 1980 ότι τα ζητήματα της αρχής *ne bis in idem* σε πανευρωπαϊκό επίπεδο ή, αντίστοιχα, της αστυνομικής και δικαστικής συνδρομής στον τομέα του ποινικού δικαίου θα περιλαμβάνονταν στο πεδίο αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 30 Οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις στην πρώτη συμπληρωματική συνθήκη δεν αλλάζουν το γεγονός αυτό. Συγκεκριμένα, στην περίπτωση της πρώτης συμπληρωματικής συνθήκης δεν πρόκειται αφενός για ουσιαστική νέα διαπραγμάτευση της συνθήκης έκδοσης Γερμανίας-Η.Π.Α., αφετέρου δε η πρώτη συμπληρωματική συνθήκη τέθηκε σε ισχύ ήδη στις 11 Μαρτίου 1993 και, επομένως, επίσης σε χρόνο κατά τον οποίο δεν μπορούσε να προβλεφθεί ότι οι αντίστοιχοι κλάδοι δικαίου θα περιλαμβάνονταν στο πεδίο αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 31 Με τη δεύτερη συμπληρωματική συνθήκη, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας μετέφερε στο εσωτερικό δίκαιο μόνο τη συμφωνία έκδοσης Ε.Ε.-Η.Π.Α.. Ωστόσο, ούτε αυτή περιείχε ειδική ρύθμιση για την εφαρμογή της αρχής *ne bis in idem* σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 1, της συμφωνίας έκδοσης Ε.Ε.-Η.Π.Α. μπορεί να γίνει επίκληση

επιπλέον λόγων άρνησης, οι οποίοι προβλέπονται στις διμερείς συνθήκες έκδοσης, εφόσον η συμφωνία έκδοσης Ε.Ε.-Η.Π.Α. δεν περιέχει σχετική ρύθμιση. Ωστόσο, η συνθήκη έκδοσης Γερμανίας-Η.Π.Α. δεν περιέχει πρόσθετους λόγους άρνησης, αλλά, αντιθέτως, προβλέπει την υποχρέωση έκδοσης.

- 32 Δεδομένου ότι η συμφωνία έκδοσης Ε.Ε.-Η.Π.Α. δεν προβλέπει την υποχρέωση τήρησης της αρχής *ne bis in idem* σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, όπως το άρθρο 50 του Χάρτη σε συνδυασμό με το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ, μπορεί να συναχθεί εξ αντιδιαστολής ότι εξακολουθεί να υφίσταται υποχρέωση τήρησης διμερώς συναφθείσας συνθήκης έκδοσης, όπως η συνθήκη έκδοσης Γερμανίας-Η.Π.Α., η οποία προβλέπει μόνο την υποχρέωση τήρησης της αρχής *ne bis in idem* σε εθνικό επίπεδο.
- 33 Το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως με επείγουσα διαδικασία δυνάμει του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, δεδομένου ότι ο ΗΓ τελεί αυτή τη στιγμή υπό κράτηση (άρθρο 267, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ), τα δε προδικαστικά ερωτήματα αφορούν ζητήματα του τρίτου μέρους της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.